

regelgrundlag, dels i form af praktisk implementering af dosispakkefunktioner m.v. på apotekerne, hvortil kommer behovet for at sikre de ordinerende lægers medvirken til ordningens udbredelse.

I implementeringsfasen har der løbende vist sig behov for afklaringer og præciseringer m.v. af det faglige regelgrundlag, der er fastsat af Lægemiddelstyrelsen. Der har i den forbindelse løbende været drøftelser mellem Lægemiddelstyrelsen og Danmarks Apotekerforening m.fl. Fsv. angår indretning af pakkefunktioner på en række apoteker har der siden primo 2002 været fungerende pakkefunktion på ét apotek, mens de resterende pakkeapoteker har været i drift siden medio 2002.

I forbindelse med bestræbelserne på at udbrede dosisdispensering er der fra apotekerside fremsat ønske om en ændring af Lægemiddelstyrelsens bekendtgørelse om dosisdispensering, således at et krav om, at lægen skal underskrive et doseringskort i forbindelse med dosisdispensering, ophæves, idet dette anses for en barriere, der afholder læger fra at ordinere dosisdispensering.

Drøftelser mellem Indenrigs- og Sundhedsministeriet og Lægemiddelstyrelsen resulterede i, at Lægemiddelstyrelsen udarbejdede udkast til ændrede regler, der ophæver kravet om lægens underskrift på doseringskortet, idet ansvaret for udfærdigelse af doseringskort på baggrund af lægeordination pålægges apoteket, ligesom apoteket ville få pligt til at orientere lægen med kopi af det udarbejdede doseringskort.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet orienterede Folketingets Sundhedsudvalg herom ved besvarelse af spørgsmål nr. 169 (alm. del – bilag 748) den 23. oktober 2002.

En efterfølgende høring over Lægemiddelstyrelsens udkast til ny bekendtgørelse har bl.a. ført til, at der fra Den Almindelige Danske Lægeforening er blevet rejst en række spørgsmål, herunder spørgsmål om lægernes ansvar i forbindelse med modtagelse af kopi af doseringskort fra apoteket. Der er i den forbindelse indhentet en vurdering fra Sundhedsstyrelsen, som efter Indenrigs- og Sundhedsministeriets opfattelse viser, at lægens ansvar for at reagere på tilgængelige oplysninger ikke er anderledes i forbindelse med modtagelse af kopi af doseringskort end ved modtagelse af andre oplysninger om patienters medicinering m.v.

Disse spørgsmål blev drøftet på et møde den 13. januar 2003 mellem Lægeforeningen, Læge-

middelstyrelsen og Indenrigs- og Sundhedsministeriet. Det blev fra Lægeforeningens side tilkendegivet, at man støtter dosisdispenseringsordningen ud fra hensynet til forbedret patient-sikkerhed, men at man alene ønsker en ordning, hvor kopi af doseringskort tilsendes lægen efter anmodning ud fra en konkret stillingtagen til, om patientens medicinering eller andre forhold nødvendiggør, at lægen modtager en sådan kopi. Fra Indenrigs- og Sundhedsministeriets side blev det tilkendegivet, at ministeriet finder det afgørende, at anvendelsen af dosisdispenseringsordningen udbredes til gavn for de patienter, som ordningen skal tilgodese. På denne baggrund har ministeriet ikke indvendinger mod, at der etableres den beskrevne ordning, forudsat at lægerne foretager den beskrevne konkrete vurdering af behovet for kopi af doseringskortet.

Det forventes, at Lægemiddelstyrelsen vil kunne udstede en ændret bekendtgørelse inden for ganske kort tid, hvorefter grundlaget for en større udbredelse af dosisdispenseringsordningen vurderes at være til stede.

For så vidt angår spørgsmålet om eventuelle barrierer i forbindelse med udbredelsen af bru- gen af en kommende personlig elektronisk medicinprofil kan jeg oplyse, at et udkast til lovforslag herom har været udsendt i høring. På baggrund af de indkomne høringssvar vil ministeriet vurdere, om der er fremkommet oplysninger, der peger på mulige barrierer af administrativ eller indholdsmæssig, og tage initiativ til at imødegå sådanne, herunder ved drøftelser med relevante parter med henblik på afklaring af eventuelle problemer og opstilling af løsningsmodeller.

Spm. nr. S 1391

Til økonomi- og erhvervsministeren (15/1 03) af: **Mogens Nørgård Pedersen (KRF):**

»Vil ministeren redegøre for den nuværende kontrol med overholdelse af prismærkningsloven, og hvorledes man vil sikre, at loven overholdes i fremtiden?«

Begrundelse

I 1991 blev opgaverne fra Monopoltilsynet, som skulle føre kontrol med området, overgivet til